

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

3.1 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน ในครั้งนี้จะทำการศึกษาโดยใช้ข้อมูลพาแนล ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลภาคตัดขวาง และข้อมูลอนุกรรมเวลา ดังนี้

ข้อมูลภาคตัดขวาง (Cross-Section Data) คือ ประเทศในกลุ่มอาเซียน 5 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย โคลอมเบีย เวียดนาม มาเลเซีย พลินปินส์ สิงคโปร์ และไทย กำหนดให้ N คือ จำนวนข้อมูลภาคตัดขวาง ดังนั้น $N = 5$

ข้อมูลอนุกรรมเวลา (Time Series Data) ได้แก่ ข้อมูลรายวันของประเทศไทยแต่ละประเทศ ตั้งแต่วันที่ 3 มกราคม 2550 ถึงวันที่ 30 เมษายน 2553 รวมทั้งสิ้น 714 วัน กำหนดให้ T คือ ข้อมูลอนุกรรมเวลา ดังนั้น $T = 714$

จำนวนค่าสังเกตของข้อมูลพาแนลมีจำนวนเท่ากับ $N*T$ ดังนั้นจำนวนค่าสังเกตที่ใช้ในการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่าง ดัชนีราคาหลักทรัพย์ และ มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียนเท่ากับ 3570 ค่าสังเกต

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรตาม ได้แก่ มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ดัชนีราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน โดยในการศึกษาจะนำตัวแปรดังกล่าวมาแปลงค่าให้อยู่ในรูปของ Logarithm

3.2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ตัวแปรอิสระ คือ มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน ได้แก่ มูลค่าหลักทรัพย์ในรูปคอลั่มสหัฐที่ทำการซื้อขายในแต่ละวันของแต่ละประเทศในกลุ่มอาเซียน ดังนั้นมือแปลงค่าให้อยู่ในรูปของ Logarithm จะได้

$\ln V$ คือ ค่า Natural Logarithm มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กู้มอาเซียน

3.2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

ตัวแปรตาม คือ ดัชนีราคาหลักทรัพย์ ในตลาดหลักทรัพย์กู้มอาเซียน ได้แก่ ดัชนีราคาหลักทรัพย์ในรูปคอล่าร์สหราชที่ทำการซื้อขายในแต่ละวันของแต่ละประเทศในกู้มอาเซียน ดังนั้น เมื่อแปลงค่าให้อยู่ในรูปของ Logarithm จะได้

$\ln P$ คือ ค่า Natural Logarithm ดัชนีราคาปิดหลักทรัพย์ที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กู้มอาเซียน

3.3 แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลพาแนลแบบไม่นิ่ง (Nonstationary Panel Data) จะทำการทดสอบความสัมพันธ์และประมาณค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรในแบบจำลองพาแนลโโคอินทิเกรชัน ซึ่งเกี่ยวนแบบจำลองพาแนลโโคอินทิเกรชันหรือแบบจำลอง ความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กู้มอาเซียน ได้ดังนี้

$$\ln P_{it} = \alpha_i + \beta_{li} \ln V_{it} + \varepsilon_{it} \quad (3.1)$$

ซึ่ง $\ln P_{it}$ คือ ค่า Natural Logarithm ดัชนีราคาปิดหลักทรัพย์ที่ทำการซื้อขายหลักทรัพย์ของประเทศ i ณ เวลา t

$\ln V_{it}$ คือ ค่า Natural Logarithm มูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศ i ณ เวลา t

α_i และ β_l คือ พารามิเตอร์

ε_{it} คือ ค่าความคาดเคลื่อนของประเทศ i ณ เวลา t

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การประมาณ ความสัมพันธ์ระหว่าง ดัชนีราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กู้มอาเซียนในครั้งนี้ศึกษาโดยใช้วิเคราะห์ข้อมูลพาแนลแบบไม่นิ่ง ได้แก่ การทดสอบพาแนลยูนิทรูท การทดสอบพาแนลโโคอินทิเกรชันเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรในแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กู้มอาเซียน และการประมาณค่าความสัมพันธ์ของแบบจำลองพาแนล โโคอินทิเกรชัน

เพื่อประมาณความสัมพันธ์ระหว่าง ดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กู้น้ำอาเซียน ซึ่งขึ้นตอนของการศึกษามีดังนี้

3.4.1 การทดสอบพาแนลยูนิทรูท

การทดสอบพาแนลยูนิทรูท หรือการทดสอบความนิ่งของข้อมูลพาแนลของตัวแปรดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กู้น้ำอาเซียน ด้วยวิธี LLC Test วิธี Breitung Test วิธี Hadri Test วิธี IPS Test และวิธี Fisher-Type Tests โดยใช้ Fisher-ADF และFisher-PP ซึ่งการทดสอบพาแนลยูนิทรูทแต่ละวิธีมีสมมติฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบแตกต่างกัน แสดงดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 สมมติฐานและค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบพาแนลยูนิทรูทด้วยวิธีการทดสอบที่แตกต่างกัน

การทดสอบยูนิทรูทแบบชรรรมดา (Tests with Common Unit Root Process)			
วิธีทดสอบ	สมมติฐานหลัก	สมมติฐานรอง	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ
LLC	มียูนิทรูท	ไม่มียูนิทรูท	t * – Statistic
Breitung	มียูนิทรูท	ไม่มียูนิทรูท	Breitung t – Statistic
Hadri	ไม่มียูนิทรูท	มียูนิทรูท	Z – Statistic
การทดสอบยูนิทรูทของแต่ละประเทศ (Tests with Individual Unit Root Processes)			
วิธีทดสอบ	สมมติฐานหลัก	สมมติฐานรอง	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ
IPS	มียูนิทรูท	ข้อมูลของบางประเทศไม่มียูนิทรูท	W – Statistic
Fisher – ADF Fisher – PP	มียูนิทรูท	ข้อมูลของบางประเทศไม่มียูนิทรูท	Fisher Chi – Square

เมื่อทำการทดสอบพาแนลยูนิทรูทของตัวแปรแต่ละตัวโดยใช้วิธีทดสอบทุกวิธีดังกล่าว จากนั้นทำการพิจารณาเปรียบเทียบผลการทดสอบของแต่ละวิธี โดยในการศึกษาในครั้นี้จะเลือกใช้ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทจากวิธีที่ให้ผลการทดสอบดีที่สุด นั่นคือ วิธีที่ให้ผลการทดสอบที่ตัวแปรทุกตัวในแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กู้น้ำอาเซียน มีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล (Order of

Integration) อันดับเดียวกัน คือ อันดับที่ 1 หรือ $I(1)$ ทั้งนี้เพื่อนำไปทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบจำลองพาเนลโคงินทิเกรชันหรือแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียนต่อไป

3.4.2 การทดสอบพาเนลโคงินทิเกรชัน

การทดสอบพาเนลโคงินทิเกรชัน คือ การทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียนว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ นั่นคือ เป็นการทดสอบว่าดัชนีราคาหลักทรัพย์มีอิทธิพลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียนหรือไม่ โดยในการศึกษาในครั้งนี้จะใช้วิธีการทดสอบพาเนลโคงินทิเกรชันด้วยวิธีของ Pedroni วิธีของ Kao และวิธีของ Fisher

1) วิธีของ Pedroni

พิจารณาจากแบบจำลองพาเนลโคงินทิเกรชัน ในสมการที่ (3.1) สมมติให้ $\ln V_{it}$ และ $\ln P_{it}$ มี Order of Integration = 1 หรือ $I(1)$ สำหรับแต่ละหน่วย i

ภายใต้สมมติฐานหลัก : H_0 ไม่มีโคงินทิเกรชัน หรือตัวแปรในแบบจำลองไม่มีความสัมพันธ์กัน นั่นคือ ดัชนีราคาหลักทรัพย์มีอิทธิพลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียนไม่มีความสัมพันธ์กัน

ส่วนตอกด้านหรือส่วนคงเหลือ (Residual) e_{it} ซึ่งได้จากการทดสอบอย่างดังกล่าวจะเป็น $I(1)$ และทดสอบได้จากการดังนี้

$$e_{it} = \rho_i e_{it-1} + u_{it} \quad (3.2)$$

$$\text{หรือ} \quad e_{it} = \rho_i e_{it-1} + \sum_{j=1}^{p_i} \psi_{ij} \Delta e_{it-j} + v_{it} \quad (3.3)$$

ซึ่ง $i = 1, 2, \dots, 5$ และ $t = 1, 2, \dots, 714$

สมมติฐานในการทดสอบพาเนลโคงินทิเกรชัน กรณีที่สมมติให้ข้อมูลทุกประเภทมีลักษณะเหมือนกัน

H_0 : ไม่มีโคงินทิเกรชัน ($\rho_i = 1$)

H_1 : มีโคงินทิเกรชัน ($\rho_i = \rho < 1$ สำหรับทุก i)

ค่าสถิติสำหรับใช้ในการทดสอบสมมติฐานหลักคือ Panel Statistics “ได้แก่ ค่าสถิติ

Panel V - Statistic, Panel rho - Statistic, Panel pp - Statistic และ Panel ADF – Statistic

สมมติฐานในการทดสอบพาแนล โคงินทิเกรชัน กรณีที่สมมติให้ข้อมูลแต่ละประเทศ มีลักษณะแตกต่างกัน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานหลักคือ Group Panel Statistics

$$H_0 : \text{ไม่มีโคงินทิเกรชัน} (\rho_i = 1)$$

$$H_1 : \text{มีโคงินทิเกรชัน} (\rho_i = \rho) < 1 \text{ สำหรับทุก } i$$

ค่าสถิติสำหรับใช้ในการทดสอบสมมติฐานหลักคือ Group Panel Statistics “ได้แก่” ค่าสถิติ Group rho - Statistic, Group pp - Statistic และ Group ADF – Statistic

โดยค่าสถิติพื้นฐานที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานหลัก คือ

$$\frac{\bar{x}_{N,T} - \mu\sqrt{N}}{\sqrt{v}} \Rightarrow N(0,1) \quad (3.4)$$

ซึ่ง $N = 5$ และ $T = 714$

ถ้าค่าสถิติ Panel Statistics ปฎิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าตัวแปรในแบบจำลองพาแนล โคงินทิเกรชันของทุกประเทศมีความสัมพันธ์กัน นั่นคือ ตัวแปรในแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียนของทุกประเทศมีความสัมพันธ์กัน

แต่ถ้าค่าสถิติ Group Panel Statistics ปฎิเสธสมมติฐานหลัก แสดงว่าตัวแปรในแบบจำลองพาแนล โคงินทิเกรชันมีความสัมพันธ์กันอย่างน้อย 1 ประเทศ นั่นคือ ตัวแปรในแบบจำลองความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน มีความสัมพันธ์กันอย่างน้อย 1 ประเทศ

2) วิธีของ Kao

ทำการทดสอบสมการที่ (3.1) โดยกำหนดให้ α_i มีค่าแตกต่างกัน แต่ β_i จะต้องมีค่าคงที่ในข้อมูลแต่ละหน่วย และกำหนดให้ค่าสัมประสิทธิ์ของค่าแนวโน้ม (trend coefficient)

เท่ากับศูนย์ หลังจากนั้น Kao เสนอให้ทดสอบช่วยแบบรวมกลุ่ม (pooled auxiliary regression) ดังนี้

$$e_{it} = \rho_i e_{it-1} + v_{it} \quad (3.5)$$

$$\text{หรือ } e_{it} = \tilde{\rho} e_{it-1} + \sum_{j=1}^p \psi_j \Delta e_{it-j} + v_{it} \quad (3.6)$$

สมมติฐานหลักการทดสอบ คือ $H_0: \rho_i = 1$ (“ไม่มีโคงินทิเกรชัน”) หรือตัวแปรในแบบจำลองไม่มีความสัมพันธ์กัน นั่นคือดัชนีราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์กลุ่มอาเซียน ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ค่าสถิติในการทดสอบวิธี Augmented Dickey-Fuller (ADF) คือ

$$ADF = \frac{t_{\tilde{\rho}} + \sqrt{6N}\hat{\sigma}_v^2/(2\hat{\sigma}_u)}{\sqrt{\hat{\sigma}_{0v}^2/(2\hat{\sigma}_v^2) + 3\hat{\sigma}_v^2/10\hat{\sigma}_{0v}^2}} \quad (3.7)$$

๔
๕
 $N = 5$

3) วิธีของ Fisher

การทดสอบพาราแนล์โคงินทิเกรชันแบบ Fisher test ซึ่งอิงแนวคิดแบบ Johansen tests (Combined Individual Tests (Fisher/Johansen)) เป็นการทดสอบพาราแนล์โคงินทิเกรชัน โดยการรวมการทดสอบข้อมูลภาคตัดขวางแต่ละหน่วย เพื่อให้ได้การทดสอบทางสถิติแบบกลุ่มหรือ full panel

ถ้า π_i กือ p-value จากการทดสอบโคงินทิเกรชันแต่ละตัว สำหรับข้อมูลภาคตัดขวาง i ภายใต้สมมติฐานหลักในการทดสอบพาราแনล์โคงินทิเกรชัน

$$-2 \sum_{i=1}^N \log(\pi_i) \rightarrow \chi^2_{2n} \quad (3.8)$$

3.4.3 การทดสอบแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

การประมาณค่าแบบจำลองที่มีข้อสมมติของค่าคงที่และค่าสัมประสิทธิ์ต่างกัน แบ่งออกเป็นการประมาณค่าแบบ Constant Coefficient Model (Pooled Estimator) การประมาณค่าแบบ Fixed-Effects Model และการประมาณค่าแบบ Random Effects Model การเลือกการประมาณวิธีใดนั้นขึ้นอยู่กับว่าแบบจำลองและข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเหมาะสมสมกับการประมาณแบบใดมากกว่ากัน โดยจะใช้การทดสอบความวิธีของ Breusch and Pagan (Lagrange multiplier test) วิธีของ Moulton and Randolph (Anova F-test) และ Huasman Test

3.4.4 การประมาณแบบจำลองพาราแนล์โคงินทิเกรชัน

วิธีการประมาณค่าสัมประสิทธิ์การลดด้อยค่าวิธีการประมาณค่าแบบกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square : OLS) กือ การประมาณค่าเส้นการลดด้อยที่สามารถหาได้โดยการทำให้ผลบวกของกำลังสองของส่วนที่เปลี่ยนไปจากเส้นลดด้อย (ค่าคลาดเคลื่อน: Error term) ของค่าสังเกตของตัวแปรมีค่าน้อยที่สุด สำหรับการประมาณการแบบ DOLS (Dynamic Ordinary Least Square) กือการประมาณการแบบ OLS แต่มีการเพิ่ม Dynamic Term เข้าไปในสมการ OLS ดังนั้น จึงเรียกว่า การประมาณค่าการเปลี่ยนแปลงเชิงพลวัตรแบบกำลังสองน้อยที่สุด และการประมาณค่าสมการโดยวิธีโมเมนต์ในรูปทั่วไป (Generalized Method of Moments : GMM)

3.4.5 การหาความสัมพันธ์เชิงคุณภาพในระยะสั้น (ECM)

เมื่อทดสอบได้ว่าข้อมูลที่ศึกษามีความนิ่ง ต่อไปจะวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลอง เอเรอร์คอลเรกชัน (ECM) คือ กลไกการปรับตัวเข้าสู่คุณภาพในระยะยาวของ ดัชนีราคาหลักทรัพย์ และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยการหาความสัมพันธ์เชิงคุณภาพในระยะสั้น ในการประมาณ ค่าแบบจำลองพานเนล โคงิโนทิเกรชันจากวิธี OLS DOLS และ GMM

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved